I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 15/2003

fastlagt af Rådet den 20. februar 2003

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/. . ./EF af . . . om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer

(2003/C 102 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ([4]) sigter mod at forebygge større uheld med farlige stoffer og at begrænse deres følger for mennesker og miljø med henblik på at sikre høje beskyttelsesniveauer overalt i Fællesskabet på en konsekvent og effektiv måde.

(2) I lyset af nylige industriuheld og undersøgelser af carcinogener og miljøfarlige stoffer, som Kommissionen har ladet foretage på Rådets anmodning, bør anvendelsesområdet for direktiv 96/82/EF udvides.

(3) Cyanidudslippet, der forurenede Donau som følge af Baia Mare-ulykken i Rumænien i januar 2000, har vist, at visse oplagrings- og forædlingsaktiviteter i forbindelse med minedrift kan forårsage alvorlige skader. Kommissionens meddelelse om sikker minedrift og om Det Europæiske Fællesskabs sjette miljøhandlingsprogram har således fremhævet behovet for at udvide anvendelsesområdet for direktiv 96/82/EF. I sin beslutning af 5. juli 2001 om Kommissionens meddelelse om sikker minedrift udtrykte Europa-Parlamentet ligeledes tilfredshed med udvidelsen af direktivets anvendelsesområde til at omfatte risici omkring oplagrings- og forædlingsaktiviteter i minedrift.

(4) Fyrværkeriulykken i Enschede i Nederlandene i maj 2000 påviste den betydelige risiko for uheld ved oplagring og fremstilling af pyrotekniske og eksplosive stoffer. Derfor bør definitionen på disse stoffer i direktiv 96/82/EF tydeliggøres og forenkles.

(5) Eksplosionen på en gødningsfabrik i september 2001 i Toulouse har øget erkendelsen af risikoen for uheld i forbindelse med oplagring af ammoniumnitrat og ammoniumnitratgødningsstoffer, navnlig fejlproduktion fra forarbejdningsprocessen eller produktion, der er returneret til fabrikanten (såkaldte »off-specs«) (materialer, som ikke overholder specifikationerne). De eksisterende kategorier af ammoniumnitrat og ammoniumnitratgødningsstoffer i direktiv 96/82/EF bør derfor revideres med henblik på navnlig at medtage materialer, som ikke overholder specifikationerne.

(6) Bestemmelserne i direktiv 96/82/EF bør ikke gælde for slutbrugeres anlæg, hvor ammoniumnitrat og ammoniumnitratgødningsstoffer, der ved leveringen var i overensstemmelse med specifikationerne i nævnte direktiv, men som senere er blevet forringet eller kontamineret, er midlertidigt til stede, inden det fjernes for at blive oparbejdet eller destrueret.

([1]) EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 357.

([2]) EFT C 149 af 21.6.2002, s. 13.

([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 3.7.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 20.2.2003 og Europa-Parlamentets afgørelse af . . . (endnu ikke offentliggjort i EUT).

([4]) EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

(7) Undersøgelser, som Kommissionen har foretaget i nært samarbejde med medlemsstaterne, underbygger udvidelsen af listen med carcinogener med passende tærskelmængder og en betydelig sænkning af tærskelværdierne for miljøfarlige stoffer i direktiv 96/82/EF.

(8) For virksomheder, der på et senere tidspunkt bliver omfattet af direktiv 96/82/EF, har det vist sig at være nødvendigt at indføre mindstefrister for anmeldelser og for udarbejdelse af politikker for forebyggelse af større uheld, sikkerhedsrapporter og beredskabsplaner.

(9) Den erfaring og viden, som det relevante personale i virksomheden har, kan være til stor hjælp ved udarbejdelsen af beredskabsplaner, og hele personalet i en virksomhed samt de personer, der vil kunne blive berørt, bør informeres på passende måde om sikkerhedsforanstaltninger og -aktioner.

(10) Vedtagelsen af Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom af 23. oktober 2001 om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet [1] fremhæver behovet for at fremme et tættere samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet.

(11) Det er for at lette den fysiske planlægning nyttigt at udarbejde retningslinjer for en database, som skal anvendes ved vurderingen af kompatibiliteten mellem virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, og de områder, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 96/82/EF.

(12) Medlemsstaterne bør have pligt til at forelægge Kommissionen minimumsoplysninger om de virksomheder, som falder ind under direktiv 96/82/EF.

(13) Det er hensigtsmæssigt samtidig at tydeliggøre og rette nogle passager i direktiv 96/82/EF.

(14) Foranstaltningerne i dette direktiv har været genstand for offentlig høring, hvor interesserede parter var inddraget.

(15) Direktiv 96/82/EF bør følgelig ændres —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 96/82/EF ændres således:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

— litra e) og litra f) affattes således:

»e) udvinding (efterforskning, udvinding og forædling) af mineraler i miner og stenbrud og ved boringer, undtagen kemisk og termisk forædling og hermed forbunden oplagring, der involverer farlige stoffer som defineret i bilag I

f) offshore-efterforskning efter og udvinding af mineraler, herunder kulbrinter«

— følgende litra tilføjes:

»g) deponeringsanlæg, dog bortset fra sådanne aktive affaldshåndteringsanlæg, herunder affaldsdepoter og spærredæmninger, der indeholder farlige stoffer som defineret i bilag I til dette direktiv, og som anvendes i forbindelse med kemisk og termisk forædling af mineraler«.

2) I artikel 6, stk. 1, tilføjes følgende led:

»— for virksomheder, der på et senere tidspunkt bliver omfattet af dette direktiv, senest tre måneder efter den dato, hvor direktivet gælder for den pågældende virksomhed i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, første afsnit.«

3) I artikel 7 indsættes følgende stykke:

»1a. For virksomheder, der på et senere tidspunkt bliver omfattet af dette direktiv, udarbejdes det dokument, der omhandles i stk. 1, snarest muligt, dog senest tre måneder efter den dato, hvor direktivet gælder for den pågældende virksomhed i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, første afsnit.«

4) Artikel 8, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) har bestemmelser om et samarbejde med henblik på information af offentligheden og indgivelse af oplysninger til de myndigheder, der har ansvaret for at udarbejde eksterne beredskabsplaner«.

5) Artikel 9, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Sikkerhedsrapporten skal omfatte mindst de data og oplysninger, der er anført i bilag II. Den skal anføre navnene på de relevante organisationer, der har medvirket ved udarbejdelsen af rapporten. Den skal desuden indeholde en ajourført fortegnelse over de farlige stoffer, der findes på virksomheden.«

[1] EFT L 297 af 15.11.2001, s. 7.

6) a) I artikel 9, stk. 3, tilføjes følgende led mellem tredje og fjerde led:

»— for virksomheder, der på et senere tidspunkt bliver omfattet af dette direktiv, snarest muligt, og under alle omstændigheder senest et år efter den dato, hvor dette direktiv gælder for den pågældende virksomhed i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, første afsnit«.

b) Henvisningen i artikel 9, stk. 4, til »andet, tredje og fjerde led« bliver til »andet, tredje, fjerde og femte led«.

7) Følgende led indsættes i artikel 11, stk. 1, i både litra a) og b):

»— for virksomheder, der på et senere tidspunkt bliver omfattet af dette direktiv, snarest muligt, og under alle omstændigheder senest et år efter den dato, hvor dette direktiv gælder for den pågældende virksomhed i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, første afsnit«.

8) Artikel 11 ændres således:

— Stk. 3 affattes således:

»3. Uden at det foregriber de kompetente myndigheders pligter sørger medlemsstaterne for, at de interne beredskabsplaner, der udarbejdes i henhold til dette direktiv, udarbejdes efter høring af det personale, der arbejder i virksomheden, herunder langtidsansat relevant personale, der er udlånt af tredjemand, og at offentligheden høres om de eksterne beredskabsplaner i forbindelse med deres udarbejdelse og opdatering.«

— Følgende stykke indsættes:

»4a. Med hensyn til eksterne beredskabsplaner bør medlemsstaterne tage hensyn til nødvendigheden af at fremme et tættere samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet i forbindelse med større ulykker.«

9) Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne sørger for, at der i deres fysiske planlægning og/eller anden planlægning samt ved gennemførelsen heraf tages hensyn til behovet for på lang sigt at opretholde passende afstand mellem virksomheder omfattet af dette direktiv og boligområder, offentlige bygninger og arealer, så vidt muligt større transportruter, rekreative områder og områder, som på grund af deres natur er af særlig interesse eller særlig følsom, samt, for så vidt angår eksisterende virksomheder, til behovet for supplerende tekniske foranstaltninger, jf. artikel 5, for derved at undgå at forøge risikoen for mennesker.«

10) I artikel 12 indsættes følgende stykke:

»1a. Kommissionen opfordres til i nært samarbejde med medlemsstaterne at udarbejde retningslinjer for en teknisk database, som skal anvendes ved vurderingen af kompatibiliteten mellem virksomheder, som er omfattet af dette direktiv, og de områder, der er omhandlet i stk. 1. Ved udformningen af denne database skal der tages hensyn til medlemsstaternes tekniske og videnskabelige vurderinger, oplysninger indhentet hos virksomhedernes ledere og alle øvrige relevante oplysninger.«

11) Artikel 13, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Medlemsstaterne sørger for, at alle personer og alle institutioner, der betjener offentligheden (skoler, hospitaler osv.), og som må påregnes at kunne blive berørt af et større uheld på en af artikel 9 omfattet virksomhed, regelmæssigt og uden at skulle anmode herom modtager oplysninger i den mest hensigtsmæssige form om sikkerhedsforanstaltninger og hensigtsmæssig adfærd i tilfælde af et sådant uheld.«

12) Artikel 13, stk. 6, affattes således:

»6. For virksomheder, der omfattes af artikel 9, skal medlemsstaterne sikre, at den i artikel 9, stk. 2, omhandlede fortegnelse over farlige stoffer gøres tilgængelig for offentligheden, jf. dog denne artikels stk. 4 og artikel 20.«

13) I artikel 19 indsættes følgende stykke:

»1a. De oplysninger, som medlemsstaterne tilsender Kommissionen vedrørende de virksomheder, der er omfattet af dette direktiv, skal mindst indeholde:

a) virksomhedslederens navn eller firmanavnet og virksomhedens fulde adresse, og

b) virksomhedens aktivitet(er).

Kommissionen opretter og ajourfører en database, der indeholder de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt. Adgang til databasen er forbeholdt personer, der er godkendt af Kommissionen eller medlemsstaternes kompetente myndigheder.«

14) Bilag I ændres som anført i bilaget.

15) Bilag III, litra c), nr. i), affattes således:

»i) Organisation og personale; roller og ansvar hos det personale, der skal forebygge større uheld på alle niveauer i organisationen. Fastlæggelse af dette personales uddannelsesbehov og gennemførelse af den nødvendige uddannelse. Inddragelse af medarbejdere og af personale, der er udlånt af tredjemand, og som arbejder i virksomheden«.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den . . . (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i . . ., den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

(*) 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

BILAG

Bilag I til direktiv 96/82/EF ændres således:

1) I indledningen indsættes følgende punkter:

»6. I dette direktiv forstås ved »gas«: et stof, der har et absolut gastryk på 101,3 kPa eller højere ved 20 °C.

7. I dette direktiv forstås ved »væske«: et stof, der ikke svarer til definitionen af en gas, og som ikke har fast form ved 20 °C ved et normaltryk på 101,3 kPa.«

2) I del 1:

a) Tabeller i del 1, der vedrører ammoniumnitrat, affattes således:

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farlige stoffer	Tærskelmængde (tons) for anvendelse af	
	artikel 6 og 7	artikel 6 og 7
»Ammoniumnitrat	5 000	10 000
Ammoniumnitrat	1 250	5 000
Ammoniumnitrat	350	2 500
Ammoniumnitrat	10	50«

b) Afsnittet i del 1, der starter med »Følgende CARCINOGENER:«, affattes således:

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farlige stoffer	Tærskelmængde (tons) for anvendelse af	
	artikel 6 og 7	artikel 6 og 7
»Følgende CARCINOGENER i koncentrationer på over 5 vægtprocent: 4-Aminobiphenyl og/eller salte heraf, Benzotrichlorid, Benzidin og/eller salte heraf, Bischlormethylether, Chlormethyl-methylether, 1,2-Dibromethan, Diethylsulfat, Dimethylsulfat, Dimethylcarbamoyl chlorid, 1,2-Dibrom-3-chlorpropan, 1,2-Dimethylhydrazin, Dimethylnitrosamin, Hexamethylphosphortriamid, Hydrazin, 2-Naphthylamin og/eller salte heraf, 4-Nitrodiphenyl og 1,3-Propansulton	0,5	2«

c) Afsnittet »Motorbenzin og mineralsk terpentin« i del 1 affattes således:

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Farlige stoffer	Tærskelmængde (tons) for anvendelse af	
	artikel 6 og 7	artikel 6 og 7
»Olieprodukter: a) benzin og nafta b) petroleum (herunder jetfuel) c) gasolier (herunder dieselolie, fyringsgasolie og gasolieblandinger)	2 500	25 000«

d) i) Note 1 og 2 i del 1 affattes således:

»1. *Ammoniumnitrat (5 000/10 000): gødningsstoffer, som kan gå i selvnærende nedbrydning*

Dette gælder for ammoniumnitratblandinger/sammensatte gødningsstoffer (blandinger/sammensatte gødningsstoffer, som indeholder ammoniumnitrat med fosfat og/eller potaske), hvori indholdet af nitrogen afledt af ammoniumnitrat er

— mellem 15,75 ([1]) og 24,5 vægtprocent ([2]), og enten med højst i alt 0,4 % brændbare/organiske stoffer, eller som opfylder kravene i bilag II til direktiv 80/876/EØF

— 15,75 ([3]) vægtprocent eller mindre og brændbare stoffer i ubegrænset omfang,

og som kan gå i selvnærende nedbrydning i henhold til FN's Trough-test (jf. FN's Anbefalinger for transport af farligt gods: Manual of Tests and Criteria), del III, afsnit 38.2).

2. *Ammoniumnitrat (1 250/5 000): gødningssammensætning*

Dette gælder for rene ammoniumnitratgødningsstoffer og for ammoniumnitratblandinger/sammensatte gødningsstoffer, hvori indholdet af nitrogen afledt af ammoniumnitrat

— overstiger 24,5 vægtprocent, bortset fra blandinger af ammoniumnitrat med dolomit, kalksten og/eller calciumcarbonat med en renhed på mindst 90 %

— overstiger 15,75 vægtprocent for blandinger af ammoniumnitrat og ammoniumsulfat

— overstiger 28 vægtprocent ([4]) for blandinger af ammoniumnitrat med dolomit, kalksten og/eller calciumcarbonat med en renhed på mindst 90 %,

og som opfylder kravene i bilag II til direktiv 80/876/EØF.

3. *Ammoniumnitrat (350/2 500): teknisk kvalitet*

Dette gælder for

— ammoniumnitrat og ammoniumnitratpræparater, hvori nitrogenindholdet afledt af ammoniumnitrat

  — er mellem 24,5 og 28 vægtprocent, og som indeholder højst 0,4 % brændbare stoffer

  — overstiger 28 vægtprocent, og som indeholder højst 0,2 % brændbare stoffer

— for vandige ammoniumnitratopløsninger, hvori koncentrationen af ammoniumnitrat overstiger 80 vægtprocent.

4. *Ammoniumnitrat (10/50): »off-specs« og gødningsstoffer, der ikke opfylder kravene i detonerbarhedsprøven*

Dette gælder for

— fejlproduktion fra forarbejdningsprocessen og for ammoniumnitrat og ammoniumnitratpræparater, rene ammoniumnitratgødningsstoffer og ammoniumnitratblandinger/sammensatte gødningsstoffer, som er omhandlet i note 2 og 3, og som returneres eller er returneret fra slutbrugeren til fabrikanten, til midlertidig oplagring eller til et oparbejdningsanlæg til genbearbejdning, genbehandling eller behandling med henblik på sikker brug, fordi de ikke længere er i overensstemmelse med specifikationerne i note 2 og 3

— gødningsstoffer, der er omhandlet i note 1, første led, og note 2, og som ikke opfylder kravene i bilag II til direktiv 80/876/EØF.«

ii) Noten om polychlordibenzofuran og polychlordibenzodioxin bliver note 5.

iii) Følgende fodnoter indsættes under tabellen med overskriften »International Toxic Equivalent Factors (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS)«:

»([1]) 15,75 vægtprocent nitrogenindhold afledt af ammoniumnitrat svarer til 45 % ammoniumnitrat.

([2]) 24,5 vægtprocent nitrogenindhold afledt af ammoniumnitrat svarer til 70 % ammoniumnitrat.

([3]) 15,75 vægtprocent nitrogenindhold afledt af ammoniumnitrat svarer til 45 % ammoniumnitrat.

([4]) 28 vægtprocent nitrogenindhold afledt af ammoniumnitrat svarer til 80 % ammoniumnitrat.«

3) I del 2

a) affattes kategorierne 4 og 5 således:

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Kategorier af farlige stoffer klassificeret som:	Tærskelmængde (tons) for farligt stof, jf. artikel 3, stk. 4, for anvendelse af	
	artikel 6 og 7	artikel 9
»4. EKSPLOSIVE (jf. note 2) når stoffet, præparatet eller genstanden omfattes af FN/ADR-fareklasse D 1.4	50	200
5. EKSPLOSIVE (jf. note 2) når stoffet, præparatet eller genstanden omfattes af FN/ADR-fareklasse 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 eller 1.6 eller risikosætning R2 eller R3	10	50«

b) Kategori 9 affattes således:

Kolonne 1	Kolonne 2	Kolonne 3
Kategorier af farlige stoffer klassificeret som:	Tærskelmængde (tons) for farligt stof, jf. artikel 3, stk. 4, for anvendelse af	
	artikel 6 og 7	artikel 9
»9. MILJØFARLIGE risikosætninger:		
i) R50: »Meget giftig for organismer, der lever i vand« (herunder R50/53)	100	200
ii) R51/53: »Giftig for organismer, der lever i vand; kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet«	200	500«

c) I noterne

i) affattes note 1 således:

»1. Stoffer og præparater er klassificeret i henhold til følgende direktiver og de seneste tilpasninger heraf til den tekniske udvikling:

— Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivningen om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ([1]).

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater ([2]).

For stoffer og præparater, der ikke er klassificeret i henhold til de ovennævnte direktiver, f.eks. affald, men som ikke desto mindre er til stede eller kan være til stede i en virksomhed, og som, under de betingelser, der hersker i virksomheden, har eller kan have tilsvarende egenskaber med hensyn til muligheden for at udvirke større uheld, følges procedurerne for midlertidig klassificering i overensstemmelse med den relevante artikel i det relevante direktiv.

For stoffer og præparater, som på grund af deres egenskaber kan henføres til mere end én kategori, skal de laveste tærskelværdier anvendes i forbindelse med dette direktiv. Med hensyn til reglen i note 4 i disse noter skal den anvendte tærskelværdi altid være den, der svarer til den pågældende klassifikation.

Med henblik på anvendelsen af dette direktiv opstiller og ajourfører Kommissionen en liste over stoffer, der er blevet klassificeret i de ovennævnte kategorier ved en harmoniseret afgørelse i overensstemmelse med direktiv 67/548/EØF.«

ii) Note 2 affattes således:

»2. Ved »eksplosivt stof« forstås:

— et stof eller præparat, der giver anledning til eksplosionsrisiko ved stød, gnidning, ild eller andre antændelseskilder (risikosætning R2)

— et stof eller præparat, der giver anledning til store eksplosionsrisici ved stød, gnidning, ild eller andre antændelseskilder (risikosætning R3), eller

— et stof eller præparat eller en genstand, der er omfattet af klasse 1 i den europæiske konvention af 30. september 1957 om international transport af farligt gods ad vej (FN/ADR), som ændret, gennemført ved Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej ([3]).

Denne definition omfatter pyrotekniske stoffer, der i dette direktiv defineres som stoffer (eller blandinger af stoffer), der er beregnet til at frembringe varme, lys, lyd, gas eller røg eller en kombination heraf ved hjælp af selvforbrændende eksoterme kemiske reaktioner. Såfremt et stof både er klassificeret af FN/ADR og risikosætning R2 og R3, har FN/ADR-klassifikationen forrang frem for risikosætningerne.

Stoffer og genstande af klasse 1 klassificeres i underklasse 1.1 til 1.6 i overensstemmelse med FN/ADR-klassifikationsordningen. Underklasserne er:

Underklasse 1.1: »Stoffer og genstande, som frembyder en risiko for masseeksplosion; (en masseeksplosion er en eksplosion, der næsten omgående vil berøre hele ladningen).«

Underklasse 1.2: »Stoffer og genstande, der frembyder fare for udslyngning af sprængstykker, men ikke risiko for masseeksplosion.«

Underklasse 1.3: »Stoffer og genstande, der er brandfarlige og frembyder enten en mindre risiko for trykbølgevirkning eller en mindre risiko for udslyngning af sprængstykker, eller begge dele, men som ikke frembyder fare for masseeksplosion:

a) hvis forbrænding medfører stærk varmeudvikling, eller

b) som brænder enkeltvis, hvorved der frembringes mindre eksplosioner eller udslyngning af sprængstykker, eller begge dele.«

Underklasse 1.4: »Stoffer og genstande, der kun frembyder begrænset risiko i tilfælde af antændelse eller tænding under transport. Virkningerne vil stort set være begrænset til det enkelte kolli, og der kan kun forventes udslyngning af små sprængstykker med kortere rækkevidde. En ydre brand må ikke kunne forårsage næsten omgående eksplosion af næsten hele indholdet i et kolli.«

Underklasse 1.5: »Stærkt ufølsomme stoffer, der frembyder risiko for masseeksplosion, men som er så ufølsomme, at sandsynligheden for tænding eller udvikling fra brand til detonation er yderst ringe under normale transportforhold. Som et minimumskrav må de ikke eksplodere i den ydre brandprøve.«

Underklasse 1.6: »Yderst ufølsomme genstande, der ikke frembyder risiko for masseeksplosion. Genstandene indeholder kun yderst ufølsomme detonerende stoffer og udviser en meget ringe sandsynlighed for utilsigtet initiering eller udbredelse. Risikoen er begrænset til eksplosion af en enkelt genstand.«

Denne definition omfatter også eksplosive eller pyrotekniske stoffer eller præparater, der er indeholdt i genstande. For genstande, der indeholder eksplosive eller pyrotekniske stoffer eller præparater, gælder det, at hvis mængden af stoffet eller præparatet i genstanden er kendt, skal den pågældende mængde tages i betragtning i forbindelse med dette direktiv. Hvis mængden ikke er kendt, skal hele genstanden i forbindelse med dette direktiv behandles som eksplosiv.«

iii) I note 3, litra b), nr. 1), affattes andet led således:

»— stoffer og præparater, som har et flammepunkt på under 55 °C, og som forbliver flydende under tryk, såfremt særlige procesomstændigheder, såsom højt tryk og høj temperatur, kan skabe risiko for større uheld«.

iv) Note 3, litra c), nr. 2), affattes således:

»2) gasser, som er antændelige ved luftens påvirkning ved normal temperatur og normalt tryk (risikosætning R 12, andet led), og som optræder i gasform eller superkritisk tilstand, og«.

v) Note 3, litra c), nr. 3), affattes således:

»3) letantændelige og yderst letantændelige flydende stoffer og præparater, der holdes på en temperatur over deres kogepunkt.«

vi) Note 4 affattes således:

»4. I tilfælde af et anlæg, hvor der ikke findes noget individuelt stof eller præparat i en mængde større end eller lig med de relevante tærskelværdier, gælder følgende regel for at afgøre, om anlægget er omfattet af de relevante krav i dette direktiv:

Dette direktiv gælder, hvis summen

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ er større end eller lig med 1

hvor: q_x = den tilstedeværende mængde farligt stof x (eller kategori af farlige stoffer) under del 1 eller 2 i dette bilag

og Q_{UX} = den relevante tærskelværdi for stof eller kategori x fra kolonne 3 i del 1 eller 2.

Dette direktiv gælder med undtagelse af artikel 9, 11 og 13, hvis summen

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ er større end eller lig med 1

hvor: q_x = den tilstedeværende mængde farligt stof x (eller kategori af farlige stoffer) under del 1 eller 2 i dette bilag

og Q_{LX} = den relevante tærskelværdi for stof eller kategori x fra kolonne 2 i del 1 eller 2.

Denne regel anvendes til at vurdere de samlede farer i forbindelse med: giftighed, antændelighed og miljøfarlighed. Den skal derfor anvendes tre gange:

a) til sammenlægning af stoffer og præparater nævnt i del 1 og klassificeret som giftige eller meget giftige, sammen med stoffer og præparater under kategori 1 eller 2

b) til sammenlægning af stoffer og præparater nævnt i del 1 og klassificeret som oxiderende, eksplosive, antændelige, letantændelige og yderst letantændelige, sammen med stoffer og præparater under kategori 3, 4, 5, 6, 7a, 7b eller 8

c) til sammenlægning af stoffer og præparater, der er nævnt i del 1 og klassificeret som miljøfarlige (R50 (herunder R50/53) eller R51/53), sammen med stoffer og præparater i kategori 9 i) eller 9 ii).

De relevante bestemmelser i dette direktiv gælder, hvis en af summerne opnået ved a), b) eller c) er større end eller lig med 1.«

vii) Følgende fodnoter indsættes efter noterne:

»([1]) EFT L 196 af 16.8.1967, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/59/EF (EFT L 225 af 21.8.2001, s. 1).

([2]) EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1. Ændret ved Kommissionens direktiv 2001/60/EF (EFT L 226 af 22.8.2001, s. 5).

([3]) EFT L 319 af 12.12.1994, s. 7. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2002/886/EF (EFT L 308 af 9.11.2002, s. 45).«

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 11. december 2001 forelagde Kommissionen Rådet sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (Seveso II).

2. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 3. juli 2002.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse den 9. april 2002.

Regionsudvalget meddelte ved skrivelse af 9. april 2002, at det ikke agter at afgive udtalelse.

3. Den 20. februar 2003 fastlagde Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251, stk. 2.

II. FORMÅL

Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ([1]) (det såkaldte Seveso II-direktiv) sigter mod at forebygge større uheld med farlige stoffer og at begrænse deres følger for mennesker og miljø med henblik på at sikre høje beskyttelsesniveauer overalt i Fællesskabet på en konsekvent og effektiv måde.

Den største nyhed i Seveso II-direktivet, der skulle anvendes i medlemsstaterne siden 3. februar 1999, er, at der indførtes en forpligtelse for driftsledere til at indføre *sikkerhedsstyringssystemer*, herunder en detaljeret risikovurdering under anvendelse af mulige uheldsscenarier. En sådan risikovurdering spiller en hovedrolle i forebyggelsen af større uheld. Forpligtelsen til desuden at give oplysninger til offentligheden om risici i industrien og om hvordan man skal bære sig ad i tilfælde af et uheld, er af altafgørende betydning for at kunne begrænse følgerne af større uheld.

I lyset af de seneste industriuheld i Baia Mare (Rumænien) (brud på en spærredæmning til et affaldsdepot, der førte til cyanidforurening af flere flodbækkener) og i Enschede (Nederlandene) (eksplosioner i en fyrværkerifabrik, der dræbte 22 og sårede næsten 1 000) samt undersøgelser af kræftfremkaldende og miljøfarlige stoffer, som Kommissionen har ladet foretage på Rådets anmodning, må direktivets anvendelsesområde udvides for at opfylde direktivets formål.

Kommissionen har ligeledes overvejet, om eksplosionen på det kemiske anlæg AZF i Toulouse den 21. september 2001 (detonation af ammoniumnitrat, hvor 30 mennesker omkom og 2 400 kom til skade) krævede omgående ændring af Seveso II-direktivet. Anlægget var imidlertid fuldt ud omfattet af forpligtelserne i direktivet (i modsætning til Baia Mare-anlægget og Enschede-anlægget). Desuden ønskede Kommissionen ikke at udsætte direktivets anvendelse på anlæg, der ud fra et miljøbeskyttelses- og sikkerhedssynspunkt burde bringes ind under Seveso II's anvendelsesområde hurtigst muligt, i unødigt omfang. Både under Rådets drøftelser om forslaget og under Europa-Parlamentets førstebehandling blev det imidlertid klart, at der var stor stemning for, at der i forslaget skal tages hensyn til ulykken i Toulouse, og Rådets fælles holdning er blevet ændret på de relevante punkter.

Forpligtelsen til at overholde direktivets forskellige sikkerhedskrav udløses af en tærskelmængde (i tons) af det farlige stof eller den kategori af farligt stof, der opbevares på industrianlægget. Disse tærskelværdier er fastlagt i direktivets bilag I (del 1 i bilaget vedrører bestemte stoffer, mens del 2 omhandler kategorier af stoffer). Med ændringerne ændres flere af tærskelværdierne, der tilføjes nye stoffer, og visse kategorier ændres. Kommissionen har haft indgående drøftelser med industrien og medlemsstaterne for at nå frem til dette forslag. Der syntes at være generel enighed om, at forslaget er en fornuftig reaktion på uheldene, og at man så hurtigt som muligt måtte nå til enighed for at sikre, at lignende uheld kan undgås i fremtiden.

([1]) EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

III. **ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING**

1. **Generelt**

Der er følgende hovedspørgsmål:

— minedrift udelukkes fra direktivets anvendelsesområde. Kommissionen foreslår i sin ændring, at enhver kemisk og termisk forædling og hermed forbunden oplagring, der involverer stoffer i bilag I, ikke skal være undtaget fra direktivet, selv om forædlingen og oplagringen sker i forbindelse med minedrift. Affaldshåndteringsanlæg, der anvendes i forbindelse med sådan forædling, er nu også omfattet af direktivet, hvorimod offshore-efterforskning efter og udvinding af mineraler ikke er omfattet

— Rådet har indført frister for, hvornår anlæg, der vil blive omfattet af direktivets anvendelsesområde som følge af denne ændring, skal opfylde alle direktivets krav

— angående del 2 i direktivets bilag I er Kommissionens forslag om ændring af klassificeringssystemet for eksplosive stoffer blev ændret en smule for at tage hensyn til andre klassificeringssystemer

— der blev enighed om ændringer, der skal tage hensyn til Toulouse-uheldet; med disse ændringer indføres der fire kategorier af ammoniumnitrat, hver med forskellige tærskelmængder og krav, afhængigt af hvor stor risikoen ved oplagring er

— efter forelæggelsen af Europa-Parlamentets tekst efter førstebehandlingen blev der endvidere foretaget mange ændringer i den fælles holdning vedrørende informering.

2. **Europa-Parlamentets ændringer**

Under afstemningen på plenarmødet den 3. juli 2002 vedtog Europa-Parlamentet 47 ændringer til forslaget (hvoraf 8 vedrørte Kommissionens oprindelige forslag). 21 af ændringerne er blevet indarbejdet i Rådets fælles holdning (17 i artiklerne, 2 i bilaget og 2 i betragtningerne), enten ordret, delvis eller i princippet.

a) De 21 ændringer, der er blevet indarbejdet i den fælles holdning, kan grupperes således:

5 ændringer er blevet overtaget ordret:

Ændringsforslag 1 og 2: betragtninger om Toulouse-uheldet.

Ændringsforslag 32 beskriver, hvilke informationer der skal formidles videre til dem, der vil kunne blive berørt af et uheld; Rådet accepterer dette ændringsforslag, der klarlægger, hvem der skal orienteres.

Ændringsforslag 37 forpligter medlemsstaterne til at give Kommissionen grundlæggende oplysninger om de anlæg, som er omfattet af direktivet.

Ændringsforslag 39 indfører nye kategorier og tærskelmængder for ammoniumnitrat som følge af en analyse af Toulouse-uheldet.

16 ændringsforslag blev accepteret delvis eller i princippet:

Ændringsforslag 7 og 8 præciserer anvendelsesområdet i forhold til minedrift, idet affaldshåndteringsanlæg skal være »operationelle«; Rådet foretrækker ordet »aktive« og beholder ordene »kemiske og termiske«; udelukkelsen af »offshore-efterforskning« er flyttet til et selvstændigt litra.

Ændringsforslag 9, 13, 18, 23 og 24 giver virksomheder, der vil blive omfattet af direktivets anvendelsesområde på et senere tidspunkt, tilstrækkelig tid til at forelægge anmeldelser og sikkerhedsrapporter samt udarbejde planer for forebyggelse af større uheld og interne og eksterne beredskabsplaner — ordlyden er blevet ændret en smule i den fælles holdning.

Ændringsforslag 16: Rådet accepterer ændringen med hensyn til omtalen af den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af eksterne beredskabsplaner, men som følge af afvisningen af ændringsforslag 15 indsættes ordene »orientering af offentligheden og«.

Ændringsforslag 17: Rådet accepterer første del af denne ændring, men foretrækker »relevante organisationer« i stedet for »personer«, der har medvirket ved udarbejdelsen af sikkerhedsrapporten.

Ændringsforslag 25 og 26: Hvad angår høring i forbindelse med udarbejdelse og gennemgang af beredskabsplanerne har Rådet slået disse to ændringsforslag sammen til en ændring af artikel 11, stk. 3, der også omtaler »langtidsansat relevant personale«.

Ændringsforslag 27: Rådet støtter, at det er nødvendigt at fremme samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet, idet der henvises til den respektive rådsbeslutning 2001/792/EF i betragtningerne.

Ændringsforslag 54 ændrer artiklen om fysisk planlægning ved at indføre en liste over anlæg, der skal holdes adskilt fra Seveso II-virksomheder. Rådet mener, at listen kan ses som et eksempel på »offentlige arealer«, og det medtog ikke alle forslagene: »industrivirksomheder« er taget ud, og »transportruterne« er i den fælles holdning blevet til »så vidt muligt større transportruter«.

Med *ændringsforslag 55* indsættes et nyt stykke i artikel 12, som forpligter Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for en database med harmoniserede oplysninger, der skal anvendes til at vurdere kompatibiliteten mellem Seveso II-virksomheder og de følsomme områder, der er omhandlet i artikel 12. Rådet accepterer i princippet denne opfattelse, men har ændret ordlyden og opfordrer nu Kommissionen til at påtage sig denne opgave.

Ændringsforslag 45: Med en meget lille tilpasning af teksten, nemlig »subcontracted personnel« i den fælles holdning i stedet for »subcontractors« (»underleverandører«, ingen ændring i den danske tekst) accepterer Rådet denne ændring til bilaget, der fastlægger nogle oplysninger, som skal medtages i sikkerhedsstyringssystemet.

I *ændringsforslag 53* foreslås definitioner af de fire nye kategorier af ammoniumnitrat, der er nævnt i ændringsforslag 39 (som følge af Toulouse-uheldet); formuleringen er ændret en smule i note 1 og 3 for så vidt angår den benyttede referencevægtprocent.

b) De 26 ændringsforslag, der ikke er blevet medtaget, kan grupperes således:

Ændringsforslag 3-5 foreslår nye betragtninger, der er foranlediget af Toulouse-uheldet; Rådet foretrak ændringsforslag 1 og 2 og mente, at indholdet af disse to godkendte ændringsforslag var tilstrækkeligt og afbalanceret.

Af *ændringsforslag 6* ønsker Rådet kun at medtage »kemisk og termisk forædling«; det vil ikke tage andre former for minedrift med i direktivets anvendelsesområde; en sådan henvisning ville kunne tages op i det forventede udkast til direktiv om mineaffald.

Ændringsforslag 10 og 35: Spørgsmålet om personaleuddannelse er allerede behandlet i bilag III (sikkerhedsstyringssystemer) og IV (beredskabsplaner) og findes allerede i sikkerhedsrapporten; Rådet finder det ikke nødvendigt at medtage denne oplysning i anmeldelsen.

Ændringsforslag 11, 21 og 22 vedrører krav om anmeldelse af ændring af anlæg. Sådanne krav findes allerede i artikel 9 for højrisikovirksomheder, og kravet er ikke berettiget for lavrisikovirksomheder, da det vil medføre ekstra administrative byrder uden at forbedre sikkerheden (proportionalitetsprincippet). En væsentlig forøgelse af mængden af farlige stoffer skal allerede nu anmeldes (artikel 6).

På samme måde stiller *ændringsforslag 19* krav om gennemgang af sikkerhedsrapporten i tilfælde af en ændring i tilrettelæggelsen af arbejdet; Rådet er enigt i, at en sådan gennemgang altid er nødvendig, og at væsentlige ændringer alligevel bør medføre en tilpasning, men ikke nødvendigvis en formel gennemgang af rapporten.

På samme måde kræver *ændringsforslag 36* indstilling af driften, hvis der ikke forelægges oplysninger om sådanne ændringer og om uddannelse. Artikel 17 giver allerede nu medlemsstaterne myndighed til at indstille aktiviteter, hvis de forelagte oplysninger er ufuldstændige.

Ændringsforslag 12: Rådet ser ingen grund til at tilføje passagen »godtgøre, at han overholder sine forpligtelser«, da driftslederen allerede nu er forpligtet til at sørge for, at planen for forebyggelse af større uheld »gennemføres korrekt«. Dette kræver udarbejdelse af en række dokumenter til godtgørelse af, at planen overholdes.

I *ændringsforslag 14* om forebyggelse af dominoeffekter mener Rådet ikke, der er behov for en krydshenvisning til artikel 12 (fysisk planlægning), da driftslederen allerede er forpligtet til at tage behørigt hensyn til muligheden for dominoeffekter mellem forskellige virksomheder i deres planer til forebyggelse af større uheld.

Ændringsforslag 15, 33 og 34 vedrører offentlighedens adgang til oplysninger om potentielle dominoeffekter og sikkerhedskrav og beredskabsplaner. Ændringsforslagene beskriver, hvordan disse oplysninger kan gøres tilgængelige. Rådet ønsker ikke at medtage disse ændringsforslag, da det mener, at dette først og fremmest er en subsidiaritetsopgave for de nationale og lokale myndigheder, og det støtter Kommissionens synspunkt om, at der allerede er en god balance i direktivet mellem oplysninger, der skal formidles, og oplysninger, der kan gives på anmodning.

Ændringsforslag 20 foreslår én enkelt europæisk metode for udarbejdelse af sikkerhedsrapporter; Rådet er enigt med Kommissionen i, at dette ikke er praktisk som følge af den store mangfoldighed af kemiske anlæg.

Ifølge *ændringsforslag 28* skal medlemsstaterne i tilfælde af uheld underrette overvågnings- og oplysningscentret for civilbeskyttelse. Da centret har til opgave at fremme samarbejdet på civilbeskyttelsesområdet, finder Rådet ikke et generelt krav om informering hensigtsmæssigt.

Med *ændringsforslag 29* indføres yderligere krav til fysisk planlægning, som Rådet ikke kan acceptere, da de nye krav enten ikke passer sammen med den nuværende opbygning af artikel 12 eller allerede er dækket af denne.

I *ændringsforslag 31* opfordres Kommissionen til at udarbejde en tilskyndelses- og/eller finansieringsordning med henblik på flytning af Seveso-anlæg for at forbedre sikkerhedsafstandene; Rådet mener, at en sådan ordning mere passende vil kunne indføres på nationalt plan.

Sigtet med *ændringsforslag 38* er at begrænse »erhvervshemmeligheder« til kun at omfatte processer og ikke oplysninger om oplagring af farlige stoffer. Selv om Rådet anerkender betydningen af informering, finder det ikke, der er behov for at indskrænke omfanget af erhvervshemmeligheder.

Ændringsforslag 40 og 42, som foreslår indførelse af to nye kategorier for kaliumnitrat, afvises af Rådet, da der tilsyneladende ikke ligger en tilstrækkelig detaljeret analyse bag forslaget, og det derfor ikke bør medtages i det ændrede forslag.

I *ændringsforslag 43* foreslås indføjet henvisninger til direktiv 2000/60/EF (vandrammedirektivet) og direktiv 91/689/EØF om farligt affald. Rådet mener ikke, at sådanne henvisninger er nødvendige i den forbindelse. Direktivet dækker allerede ikke-klassificerede stoffer og præparater, og farligt affald kan derfor omfattes af direktivet, hvis det betragtes om et præparat.

Ændringsforslag 44 går ud på, at der i bilag II, del IV, indsættes krav om gennemførelse af stofspecifikke »risikoundersøgelser«. Dette krav indgår allerede i bilag II, afsnit III. C. 2.

Ændringsforslag 46 accepteres ikke af Rådet; de fleste medlemsstater er i gang med at udarbejde en form for kort over risikozoner, men ser ikke noget behov for at opstille kriterier for sådanne kort i direktivet.

3. **De vigtigste fornyelser, Rådet har indført**

Den vigtigste ændring i forhold til Kommissionens forslag er, at der også tages hensyn til Toulouse-uheldet, som ønsket også af Europa-Parlamentet. Den løsning, der nu fremgår af den fælles holdning (betragtning 5 og 6 og ændringer til bilag I, del 1), er blevet drøftet indgående, og Kommissionen har hørt sikkerhedseksperter og industrien. Det er den samme tekst som foreslået i Europa-Parlamentets ændringsforslag 1, 2, 39 og, i princippet, 53.

IV. **KONKLUSION**

Forslaget har aldrig været tænkt som en fuldstændig revision af Seveso II-direktivet, men snarere som en hurtig reaktion på to meget specifikke uheld, som nu er ændret for at medtage et tredje, samt en række undersøgelser, Kommissionen har foretaget vedrørende visse kræftfremkaldende og miljøfarlige stoffer. Rådet har derfor bestræbt sig på at nå til enighed med Europa-Parlamentet under førstebehandlingen, så lovgivningen kan gennemføres så hurtigt som muligt for at forebygge uheld eller skader af samme art i fremtiden.

På denne baggrund har Rådet ikke været i stand til at acceptere alle Europa-Parlamentets ændringsforslag på grund af det store antal ændringsforslag, der under førstebehandlingen blev forelagt til de artikler i direktiv 96/82/EF, som ikke indgik i forslaget. Rådet mener, at det vil være en fordel at afvente Kommissionens indgående undersøgelse af direktivets anvendelse, som vil kunne give anledning til en fuldstændig gennemgang af direktivets bestemmelser, inden der foretages yderliggere ændringer af direktiv 96/82/EF. Rådet ser ikke nogen idé i at udnytte dette forslag som et middel til at revidere hele direktivet, uden at de relevante undersøgelser er foretaget, og håber derfor på et tæt og konstruktivt samarbejde med Europa-Parlamentet med henblik på hurtigt at opnå enighed under andenbehandlingen.